

સલામી સવારની..

ચૂંટાયા પછી નેતાઓના હાવભાવ બદલે છે, સત્તા મળ્યા પછી એમના મનોભાવ બદલે છે, બદલાય છે સમભાવ સાથીઓ પ્રત્યે વૃથોમાં ડિઝાલ-પેટ્રોલની જેમ રોજ 'ભાવ' બદલે છે.

સુપ્રભાતમ્
સુરેષ પ્રા. ભટ્ટ
99789-26251

આવે આગાહી,
બ્રુએટ્ટી સુનામીની
પ્રજામાં ચિંતા...

દેખાય શાંતિ
તોફાન પહેલાંની -
પક્ષ - વૃથોમાં...

ચિંતન

*બૃહદ્ વચો હિ ભાતવેડવો દેવાયગત્યે ।
ચં મિર્મં ન પ્રશસ્તયે માર્ત્યો દધિરે પુરઃ ॥*

ઉપરોક્ત શ્લોક સામવેદના આગેવહાઈમાંથી લેવાયેલ છે.

સંસારમાં જન્મ-મરણના ફેરા-ચક્કરમાં પડેલા મનુષ્યોની પ્રશસ્તિ-કલ્યાણ ભાવનાનો નિર્ભર સહારો મિત્રની સમાન પરમાત્મા જ છે. તે શોક, દુઃખ, તપથી ઉપર ઉઠાવી રાખે છે, તેથી પ્રસિદ્ધ પ્રકાશમાન પરમાત્માને માટે પોતાના જીવન કાળનો અધિકાધિક ભાગ તેની અર્ચનામાં અર્પિત કરવો જોઈએ; કારણ કે ભાગપદમાં તેનું ધ્યાન સંભવ નથી, વૃદ્ધાવસ્થામાં અશક્તિ અને રોગોનાં કારણે અલ્પસંભવ છે અધિક નહિ, તેથી માત્ર ચૌવનકાળ - જુવાનીમાં જ તેની આરાધના ના અભ્યાસી બનવું જોઈએ. જેથી વૃદ્ધાવસ્થામાં પણ તે અભ્યાસ સાથે આપશે.

એટલે જ કહ્યું છે આજ, આજ ભાઈ અત્યારે જ, કલ કરે તો આજ આજ કરે તો સો અભી -

- સુવિચાર**
- સાચો શૂરો રે જેના ધાવ વેરી વખાણે - બ્રહ્મનંદ
  - પોતાનાથી સાવ જુદા માણસોની સાથે સુમેળથી રહેવાની કળાને સંસ્કૃતિ કહો - સંત રોહિન
  - કંઈ એવું કર ખુદા કે તને થોડા જણ મળે, હું પણ કહ્યું બધાને કે પરવર દિગાર છે!! - સ્વેફ પાલનપુરી
  - માણસમાં જો વિદ્યાપ્રેમ નહીં હોય તો એનામાં છો દોષો આવશે, અજ્ઞાન, તરંગી વિચારો, ઊંધું ચતુર કરવાની વૃત્તિ, ચીલાચાલુ પણું, ઉછાંછળાપણું અને અહંકાર - જનકવ્યાસ
  - સમૃદ્ધિમાં પશ્ચાતાપ નિરાંતે ઊંઘે છે, વિપત્તિમાં એ જાગે છે - એસ. ભટ્ટાચાર્ય
  - જીવનું અધરામાં અધરું પાડ્યું છે એ છે તમારે જીવતા જ રહેવું પડે છે - ઈરવિન બર્લિન
  - આજનું ઔષધ : એલવી અને તુલસીના પાન વાટીને ખાવાથી ઊલટી મટે છે
- (સંકલન : દિપક વી. આશરા)

બોધકથા

માદામ ક્યુરીએ પીયબ્લેડ ધાતુમાંથી શુદ્ધિકરણ કરી રેડિયમ તારવવાની શોધ કરી. એમના પતિને એવું લાગતું હતું કે જો ક્યુરી આ શોધની પેટંટ કરાવી લે તો પૈસાનો ઢગલો થાય અને શ્રીમંતાઈ આવશે. કરોડપતિ થઈ શકાય. ક્યુરીએ એમના પતિને ખૂબ પ્રેમથી સમજાવતા કહ્યું, 'વૈજ્ઞાનિક' ભાવના અનુસાર એ વિપરિત છે, આપણાથી એવું ન થાય... ભૌતિક શાસ્ત્રીઓ પોતાના સંશોધનો હંમેશા પૂરેપૂરા સમાજ માટે કરે છે, આ શોધમાં વ્યાપારી લાભ હોય તો એ એક અકસ્માત છે, અને આપણે એનો લાભ ઉઠાવવો ન જોઈએ, આખા વિશ્વમાં રેડિયમ રોગોની સારવારમાં ઉપયોગ થવાનું છે. આ શુદ્ધિકરણની પદ્ધતિ પણ સાવજનિક કરી દેવાની છે.'

આજે હૃદયરોગ, નશોના બ્લોક, સ્ટ્રેટના ભાવ અને રોગોના નિષ્ણાતો દર્દી જીવન સાથે જે ખેલ કરે છે એના સંદર્ભમાં આ 'સત્ય' સમજવા જેવું છે.

હિન્દી સાહિત્યના શીર્ષસ્થ સાહિત્યકાર, નાટ્યકાર, નિબંધકાર, ઉપન્યાસકાર, ચિંતક-વિચારક રામવૃક્ષ બેનીપુરી (૧૮૮૯-૧૯૬૮) એ લખ્યું છે કે "દરેક સંબંધનું એક મહત્વ હોય છે. દરેક સંબંધની પોતાની શક્તિ અને સામર્થ્ય પણ હોય છે. આમ દરેક સંબંધની એક એક સપાઈરી ૩૨૫ પણ હોય છે, જેમ દરેક જીવનરક્ષક દવાના પેક ઉપર વપરાશ કરવા માટેની અંતિમ તિથિ લખેલી હોય છે."

દરેક સંબંધને એક નામ હોય છે પરંતુ ક્યારેક કોઈક સંબંધને નામ નથી હોતું. નામ વિનાના સંબંધ ક્યારેક નામવાળા સંબંધ કરતા વધુ ચઢિયાતા અને દમદાર પણ હોઈ શકે. આટલુંક નરસિંહ મહેતા કહે છે એમ, નામરૂપ જૂજવા, અંતે તો હેમનું હેમ. સંબંધ સોનાનો, સુવર્ણમયી એટલે કે મૂલ્યવાન બનાવવો આપણા હાથની વાત છે.

સંબંધના સરવાળામાં સ્વીકાર અને સમાધાન અગત્યનું પરિબળ છે. જ્યારે લાગણીના સંબંધની વાત આવે ત્યારે આપણે કોઈ વ્યક્તિને પસંદ કરીએ છો, તો એના સમગ્ર અસ્તિત્વ અને સમગ્ર વ્યક્તિત્વનો પણ સ્વીકાર આપોઆપ કરી જ લઈએ છીએ. આપણે ક્યારેય કોઈ વ્યક્તિને અડધા કે આંશિક પસંદ ન કરી શકીએ. ગમાડીએ તો એને પૂરેપૂરા જ ગમાડીએ અથવા કોઈ આપણને પૂરેપૂરા ન પણ ગમે. ફિક્કી-ફિક્કીવાળા ટકા કે ભાગલા વ્યક્તિત્વમાં કે સંબંધમાં ન જ હોય.

મહત્વની વાત એ છે કે સંબંધના લાઈફ ટાઈમ ફૂલ રિચાર્જ માટે

સંબંધના સરવાળામાં સ્વીકાર અને સમાધાન

સ્વીકાર અને સમાધાન ખૂબ જરૂરી છે. સ્વીકારનો અર્થ વ્યક્તિનો તેના તમામ વ્યક્તિગત ગુણ-અવગુણ સાથે સ્વીકાર. સમગ્ર વ્યક્તિત્વનો સ્વીકાર. સંબંધ અધુરો કે અડધોપડધો ના ચાલે. કોઈ વ્યક્તિ પણ અડધોપડધો ગમે

કોઈ વ્યક્તિ આપણને પસંદ કરતી હોય, આપણો સાથ જાંખતી હોય ત્યારે આપણે શક્ય હોય તો તેની સાથે તાલમેલ જાળવી લેવો જોઈએ. વળી જ્યારે તમે કોઈ વ્યક્તિને પસંદ કરતા હો અને તેનો સાથ ઈચ્છતા હો ત્યારે તમારે પણ એની સાથે સમાધાન સાધી લેવું જોઈએ.

એવું નહીં. યા તો પૂરેપૂરો ગમે અથવા આખેઆખો ના પણ ગમે. કોઈને પરાણે ગમાડવાના બદલે એનો ધિક્કાર કરવો, યા અનાદર કરવો યા એ તરફ ધ્યાન ન આપવું બહેતર છે. કશુંયે અડધુંપડધું ન ચાલે. સ્વીકાર પણ છલોછલ અથવા અસ્વીકાર પણ છલોછલ જોઈએ.

સંબંધમાં એક વાર સ્વીકાર પછી સમાધાનનો તબક્કો પણ આવે. જ્યારે તમે કોઈ વ્યક્તિને પસંદ કરો છો ત્યારે એને સંપૂર્ણ - ટોટલ જ પસંદ કરો છો. એમાં સામી વ્યક્તિના ગુણવિશેષ પણ આવી જાય અને તેના કોઈ અવગુણ હોય તો એ અવગુણ સહિત સમગ્ર વ્યક્તિને અને તેના પૂરા વ્યક્તિત્વનો સ્વીકાર કરવામાં આવ્યો હોય છે. હવે સ્વીકાર કર્યા હોય ત્યારે એકમેકના ગમા-અણગમા, પસંદ-નાપસંદ, ટેવ-કુટેવ વગેરે તમામ સારી-નરસી બાબતોનો પણ સ્વીકાર કરવો જ રહ્યો.

જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ આપણને પસંદ કરતી હોય, આપણો સાથ

ગુલમહોર
દિનેશ દેસાઈ

જાગણીમાં તણાયા વિના ગર્ભપાત કરાવી નાંખે.'

'પણ બા'

'પણ ને બણ કંઈ નહીં,' કહી દીધું ને કે હવે બીજું બાળક દીકરો જ જોઈએ. આપણે બાળકોની ફોજ ઊભી કરવી નથી કે આ વખતે નહીં તો આવતે વખતે દીકરો આવશે.' એમ કહીને શાંતાબાએ વહુને ચૂપ કરી દીધી.

ડૉક્ટરે ગર્ભ તપાસી માટે આજે સવારનો સમય આપ્યો હતો. વહુને જોઈને આમ લાગતું હતું કે જાણે બકરાને બલિ માટે લઈ જવામાં આવી રહ્યો હોય. તે દરમિયાન પોતી દોડતી આવી અને ખોળામાં બેસી ગઈ. 'દાદીમા, દાદીમા, તમે ક્યાંક જાવ છો?'

'ના બેટા, અને ક્યાંક જતા નથી.' કહેતાં શાંતાબા એ પ્રેમથી તેના ગાલે ચૂમી ભરી લીધી.

સ્ત્રીવિહીન ધરાનું સપનું આટલું ડરામણું હતું તો હકીકત કેવી ભયંકર હોઈ શકે? સ્ત્રીઓને કારણે જ ધરતી પર બધા રંગ અને રોનક છે. ના... ના... હું ધરતીને સ્ત્રીવિહીન નહીં થવા દઉં.

વહુએ આશ્ચર્યથી તેના સાસુ શાંતાબા તરફ જોયું. પણ તે પોત્રીની આંખોમાં રંગબેરંગી સપનાં જોતાં હતાં.

લીલી બંગડીનો રણકાર...!! ગોરી હૈ કલાઈયાં, તુ લાદે મુજે હરી હરી યુડિયાં...!!

મંદિરમાં ઘણી બધી સ્ત્રીઓ આવી ગઈ હતી. બહુ આગળ નહીં બહુ પાછળ નહીં પણ વચમાં જગ્યા મળી ગઈ. સરસ પાટ પર બે-ત્રણ ભજનિકો બેઠા હતા એકદમ મીઠાં અવાજે ભજનિકે ગાવું... "ઓ મારા બાલા કાનજી" રાધા કાનજી નામ સાંભળતા ભૂતકાળમાં સરી ગઈ... એની આંખો આંસુ જાણે હમણાં ટપ-ટપ વહેવા માંડશે... ત્યારે એની ઉમર માંડ સત્તર ની હશે! પોતાના આંગણમાં રોજ સવારે રાધા કપડાં ધુએ કે ઠામ ઉટકે એ જ સમયે બાજુમાં કાનજી એના મોટા બાપાના ઘરે ચાવી લેવા આવે ત્યારે દોરી પર કપડાં સુકવતા-સુકવતા તે કાનજીને જોયા કરે કાનજી પણ વળે ત્યારે રાધાની સામે હસે, આવું તો કેટલોય સમય ચાલ્યું..!

એકવાર મા જોઈ ગઈ જાણે મારી ચોરી પકડાઈ ગઈ એમ રાધા માની સામે ન જોઈ શકી. તે દિ મે રાતે માને બાપુ જોડે વાત કરતાં સાંભળ્યા કે સામેવાળા અમરત ભાઈનો ભત્રીજો કાનજી આપણી રાધા માટે યોગ્ય

કોઈ કરની રાજરાણી થાય લીલી બંગડી.
સ્પર્શ પ્રીતમનો પિછાણી જાય લીલી બંગડી.
થાય ઘેલી જેમ રાધા વાંસળીના સૂરથી,
એમ કાન્ડાની જ વાણી ગાય લીલી બંગડી.
- શીતલ ગઢવી 'શગ'

છોરી હવે સગાઈ જેવી થઈ ગઈ છે બાપુ માની વાત સાંભળી કેવા લાગ્યા મારી નજર માં આ છોકરો હતો પણ રાધા આટલી રૂપાળીને કાનજી થોડો શ્યામ? પણ તમે કહો છો તો અમરતભાઈના કાને વાત નાખું છોરી સુખી થશે હો. રાધા તો વાત સાંભળીને ખુશીથી નાચવા લાગી... પછી ના ત્રીજે દિ અમરતભાઈએ જવાબ આપ્યો કે આદમના સગપણની ચૂંદડી ઓઢાડવા આવશું.

છોરીને ચૂંદડી ઓઢાડવા આવશે એ સાંભળીને કોને બોલાવવા, શું

બનાવવું, શું લેવું એની વેત માં લાગી ગયા. રાધાને ગામની રૂપા અને મેઘાએ સુંદર મહેંદી રંગી દીધી. આજે તો લીલા ચણિયાઓમાં રાધા ખૂબ સુંદર લાગતી તી. એક જ અફસોસ એને લીલી બંગડી આપ્યા ગામમાં ન મળી એટલે બીજા રંગની પહેરવી પડી. દસ-બાર દિ પછી રાધા બાપુને ભાણું દેવા ખેતરે જતી હતી ત્યાં રસ્તા માં કાનજી મળ્યો રાધા શરમની મારી ગુલાબી ગુલાબી થઈ ગઈ. કાનજી બોલ્યો, "બાજુના ગામમાં મેળામાં જવાનો છું બોલ, તારા સારું શું લઈ આવું?" રાધા કહે, "લીલી બંગડી". કાનજી એના હાથને જોઈ રહ્યો અને કહ્યું, "બે ડાઝન લીલી બંગડી તારા હાથમાં રણકશે તે દિ તારો હાથ પકડીશ."

આજે રાધા વહેલી ઉઠી માને કામ કરાવવા લાગી. હમણાં કાનજી મોટા બાપાને ઘેર આવશે. કાલે મેળામાં થી મારા સારું લીલી બંગડી લઈ આવ્યો હશે. રાધા એના હાથ જોવા લાગી. મા અંદર ગઈ રાધા કપડાં સુકવતી ત્યાં તો માએ રાડ પાડી રાધા કંઈ બોલે પહેલાં ચકરડી-ભમરડી ફરવા લાગી. આખું ઘર ગોળ-ગોળ ફરવા લાગ્યું. ધૂળના ગોઠેગોટા ચારેકરે ઉડવા લાગ્યા. ને કાંઈ સમજ પડે એના પહેલાં મા બોલી છોરી, આ ધરતીકંપ છે... ધરતીકંપ..!

પછી રાધાએ જોયું તો શેરીમાં બધા મકાનના જાણે ઢગલાં થઈ ગયા એને હાથમાં લાગ્યું હતું. આખું ઘર ફરવા લાગ્યું ત્યારે ... તેણે સામેની શેરીમાંથી કાનજીને આવતા જોયો તો ત્યાં તો અત્યારે ધૂળના ઢગલાને કાટમાળ પડ્યાં તો તો શું કાનજી? ના... ના... એમ કરતાં ભેભાન થઈ ગઈ.

હું ભાનમાં આવી ત્યારે ગામની બહાર વાપાપાની બાજુની શાળાના આંગણમાં હું અને મારી મા. બાપુ પછી આવ્યા પણ હવે એ અહિયાં ના હતા પાલી નિર્જીવ શરીર જ. જીવ તો એમનો ક્યારેય ઊડી ગયો હશે કોણ

જાણે? જ્યારે શાળાના પાછળના આંગણમાં કાનજીની લાશ આવી ત્યારે એના હાથની મૂઠીમાં બે ડાઝન લીલી બંગડીઓ હતી. રાધા એને જોઈને જોરદાર આર્કટ કરવા લાગી, "ભગવાન મને કાં ન લઈ લીધી."

બધાં તાળીઓ પાડવા લાગ્યા રતૂડી કહે રાધા સાંભળ તો ખરી કેવું સરસ ગાય છે. પણ હું ક્યાં અહી હતી..! ત્યાં તો ઇલ્લે પણ બીજી વાર ગાયું, "ઓ મારા બાલા કાનજી...". રતૂડી ભેળી ચૂપચાપ ઘરે આવી. મોહન ઓરડામાં ઝીણી બતી ચાલુ રાખીને સૂઈ ગયો હતો. આજે હું મોહનને ધારી-ધારીને નીરબવા લાગી એને જોઈને મને થયું કે એને પણ એની રૂકમણીની યાદ આવતી હશે!

પછીની પ્રભાતે રાધાના હાથમા લીલી બંગડીઓ રણકતી તી. આજે સૂરજ સોનાનો ઊગ્યો છે બા બોલ્યા.

● ● ●

ભુજમાં આવેલા ભૂકંપના આંચકા જેવી જ આ લવ સ્ટોરી પૂર્વી બાબરિયાએ લખી છે. ગુજરાતી સાહિત્યના પ્રચાર માટે નવોદિત લેખકોને પ્રોત્સાહન આપવામાં ગાંધીનગર સમાચાર હંમેશા અગ્રેસર રહ્યું છે. અને એના ભાગ રૂપે આ ઓનલાઇન પ્રસિધ્ધિ પામેલી વાર્તાને સ્થાન આપ્યું છે.

ભુજમાં રહેતાં પૂર્વી ભરત બાબરિયા એક ગૃહણી છે. એમને લખવા તથા વાંચવાનો ખૂબ શોખ છે. પ્રતિલિપિમાં આર્ટિકલ તથા માતૃભારતી પર ચાર ઈ-બુક પબ્લીશ થયેલી છે. ત્રણ સામાજિક સંસ્થાઓ સાથે જોડાયેલાં ત્યારે પ્રેસનૉટ નું કામ સંભાળતાં અને ત્યારથી એમણે લખવાની શરૂઆત કરી.. હાલમાં તેઓ સરસ માઈક્રોફિક્શન વાર્તા લખે છે. એમની સરળ ભાષામાં લખાયેલી વાર્તા વધુ વંચાય છે. લય પ્રલય સંસ્થા દ્વારા આણંદ મુકામે નવોદિત લેખિકા તરીકે સન્માનિત કરવામાં આવ્યા હતાં.

ચૂંટાનો : અમુક ઘટનાઓ જિંદગીના બધાં સમીકરણ બગાડી નાંખે છે. ઘટનાની છાપ હૃદય પર એટલી ઉડી પડે છે કે ભલભલા ઈરેઝર એ ભુંસવામાં નિષ્ફળ રહે છે. સત્યને જો સમયસર સ્વિકારી લેવામાં આવે તો સમય અને સમજદારી શ્રેષ્ઠ મલમ સાબિત થાય!

